

سوره مائده (۵)

مدنی و شامل یکصد و بیست آیه

بهنام خداوند بخشنده مهربان

ای افراد باایمان، به قراردادها به طور کامل عمل کنید. گوشت چارپایان جز آنچه بر شما خوانده می‌شود برایتان حلال است. در حال احرام (حج) شکار را حلال نشمارید. خدا هر طور که بخواهد حکم می‌کند. (۱)

ای افراد باایمان، حرمت شعائر خدا، ماه حرام، قربانی، قربانی نشاندار (قلاده‌دار) و حرمت کسانی که در راه کسب معاش و رضای خدا قصد خانه کعبه را دارند نگاه دارید. وقتی از احرام خارج شدید می‌توانید شکار کنید. دشمنی عده‌ای که شما را از رفتن به خانه کعبه بازداشتند شما را وادار به تجاوز نکند. بر پایه نیکی و تقوی با هم همکاری کنید و بر پایه گناه و ظلم همکاری نکنید. از نافرمانی و عذاب خدا بترسید چون مجازات خدا شدید است. (۲)

گوشت حیوان مرده، خون، گوشت خوک و آنچه بهنام غیر خدا سر بریده شده و حیوانی که خفه شده، در اثر ضربه، سقوط، یا به ضرب شاخ مرده، به اضافه آنچه حیوان درنده خورده باشد مگر این که قبل از مردن سر آن را بریده باشید، و نیز گوشت حیوانی که برای بت‌ها ذبح شده باشد یا با قرعه‌کشی تقسیم کرده باشید همه بر شما حرام است. اجرا نکردن این دستورها نافرمانی خداست. امروز بی‌ایمان‌ها از دین شما مایوس شده‌اند، از آن‌ها بترسید و از من بترسید. امروز دین شما را کامل و نعمتم را بر شما تمام کردم و دین اسلام (تسلیم خدا بودن) را برای شما برگزیدم. کسی که از گرسنگی ناچار شد، بدون این که علاقه‌ای به گناه داشته باشد، برای حفظ جاننش از آن گوشت بخورد بداند که خدا آمرزنده و مهربان است. (۳)

از تو می‌پرسند: چه چیزی بر ایشان حلال است؟ بگو: تمام خوردنی‌های پاک و گوشت حیواناتی که توسط حیواناتی که مطابق آنچه خدا به شما یاد داده تعلیم یافته‌اند شکار شده باشند برای شما حلال است. از آنچه برای شما شکار کردند بخورید و اسم خدا را بر آن ذکر کنید. از نافرمانی خدا بترسید، چون خدا به سرعت به حساب‌ها می‌رسد. (۴)

امروز تمام خوردنی‌های پاک برای شما حلال است، همین‌طور غذای اهل کتاب برای شما حلال و غذای شما برای آن‌ها حلال است. همین‌طور ازدواج با زنان پاکدامن مؤمن و زنان

پاکدامن اهل کتاب برای شما حلال است، البته وقتی مهریه‌شان را به آن‌ها بدهید. ازدواج باشد، نه زنا و نه معشوقه گرفتن. کسی که منکر ایمان شود، عملش از بین رفته و در آخرت از افرادی است که ضرر کرده‌اند. (۵)

ای افراد باایمان، وقتی برای نماز بلند شدید صورت و دست‌هایتان را تا آرنج بشویید و به سر و پایتان تا قوزک پا (به قولی) مسح بکشید و یا (به قولی) بشویید. اگر جنب بودید خود را پاک سازید و اگر مریض و یا در حین سفر بودید یا یکی از شما از دستشویی آمد یا با زنان همخوابگی داشتید و آب پیدا نکردید، با خاک پاک قصد وضو و تطهیر نمایید و با آن به صورتتان و دست‌هایتان مسح بکشید (یعنی تیمم کنید). خدا نمی‌خواهد برای شما دردسر فراهم کند ولی می‌خواهد شما را پاکیزه سازد و نعمتش را بر شما تمام کند برای این‌که شکر او را به جا آورید. (۶)

نعمت خدا را بر خودتان و پیمانی که خدا شما را به آن متعهد ساخته به یاد داشته باشید. وقتی که گفتید: شنیدیم و اطاعت کردیم (با خدا پیمان بسته‌اید). از نافرمانی خدا بترسید، چون خدا آنچه در دل شما است می‌داند. (۷)

ای افراد باایمان، برای اجرای احکام خدا قیام کنید و به عدالت شهادت دهید و دشمنی دسته‌ای شما را به بی‌عدالتی وا ندارد. در همه حال عادل باشید چون عدالت به تقوی نزدیک‌تر است. از خدا بترسید، چون خدا از کارهایی که می‌کنید باخبر است. (۸)

خدا به افراد باایمانی که عمل درست می‌کنند وعده داده است که آن‌ها آمرزش الهی و پاداش بزرگی دارند. (۹)

کسانی که کافر و منکر آیات ما شدند اهل جهنم هستند. (۱۰)

ای افراد باایمان، نعمت خدا را بر خودتان به یاد آورید آن وقتی که عده‌ای تصمیم گرفتند به شما دست‌درازی کنند ولی خدا جلوی دست‌درازی آن‌ها را گرفت. خودتان را از نافرمانی و عذاب خدا حفظ کنید، و افراد باایمان باید فقط به خدا توکل کنند. (۱۱)

خدا از بنی‌اسرائیل پیمان گرفت و از آن‌ها دوازده سرکرده انتخاب کردیم و خدا گفت: من با شما هستم، اگر نماز را به پا دارید و زکات بدهید و به پیغمبران من ایمان بیاورید و آن‌ها را یاری کنید و قرض نیکو به خدا بدهید، گناهان شما را می‌بخشم و شما را وارد بهشت‌هایی می‌کنم که در آن نهرها روان است. کسی که بعد از آن کافر شود، راه راست را گم کرده. (۱۲)

آن‌ها را به‌خاطر پیمان‌شکنی از رحمت خود دور ساختیم و قلبشان را سخت کردیم. **معنی سخنان را از جای خود تغییر می‌دهند** و بهره‌مندی از تذکری را که به آن‌ها داده شده بود فراموش کردند. **همیشه به خیانتی از آن‌ها پی می‌بری، به استثنای عده کمی از آن‌ها.** ایشان را ببخش و از آن‌ها درگذر چون **خدا نیکوکاران را دوست دارد.** (۱۳)

از کسانی که گفتند که ما عیسوی هستیم هم پیمان گرفتیم، ولی آن‌ها هم بهره بردن از چیزی را که به ایشان تذکر داده شده بود فراموش کردند. و ما نیز بین آن‌ها تا روز قیامت دشمنی و کینه افکندیم. **خدا آن‌ها را از کارهایی که می‌نمودند باخبر می‌کند.** (۱۴)

ای اهل کتاب، فرستاده ما پیش شما آمد که مقدار زیادی از کتاب الهی را که مخفی می‌کردید برای شما بیان می‌کند و از مقدار زیادی از آن چشم‌پوشی می‌کند. **از طرف خدا برای شما روشنایی و کتاب روشن‌کننده (قرآن) آمده است.** (۱۵)

خدا به‌وسیله آن هر کس را که از رضای او پیروی کند به راه‌های سلامتی هدایت می‌کند. آن‌ها را از تاریکی خارج کرده و به خواست خودش (مطابق قانونش) به روشنایی هدایت می‌کند و آن‌ها را به راه راست هدایت می‌کند. (۱۶)

کسانی که گفتند: **خدا خود مسیح‌ابن مریم است کافر شدند.** بگو: اگر خدا اراده کند مسیح‌ابن مریم و مادرش و تمام کسانی را که در زمین هستند بکشد چه کسی می‌تواند ذره‌ای جلوی او را بگیرد؟ فرمانروایی آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن‌هاست متعلق به خدا است. هر چیزی را که بخواهد خلق می‌کند. **خدا قادر به هر کاری است.** (۱۷)

یهودیان و عیسویان گفتند ما فرزندان خدا و محبوب او هستیم. بگو: پس چرا شما را به‌خاطر گناهانتان مجازات می‌کند؟ این‌طور نیست بلکه شما انسانی مثل انسان‌های دیگری که خدا آفریده هستید. هر کس را که بخواهد می‌آمرزد و هر کس را که بخواهد عذاب می‌کند. فرمانروایی آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن‌هاست مال خدا است و بازگشت همه به سوی اوست. (۱۸)

ای اهل کتاب، رسول ما در دورانی که پیغمبری نبود برای شما آمد تا حقایق را برای شما بیان کند تا نگوئید: **مژده‌دهنده و هشداردهنده‌ای برای ما نیامد.** مژده‌دهنده و هشداردهنده‌ای برای شما آمد. **خدا قادر به هر کاری است.** (۱۹)

هنگامی که موسی به قومش گفت: **ای قوم من، نعمت خدا را بر خودتان یادآوری کنید، وقتی که پیغمبرانی در بین شما قرار داد و شما را به سلطنت رساند و به شما چیزی داد که به احدی از افراد بشر نداده بود.** (۲۰)

ای قوم من، وارد سرزمین مقدسی شوید که خدا برای سکونت شما قرار داده و به عقب
برنگردید، چون زیانکار می‌شوید. (۲۱)

گفتند: ای موسی، مردم قدرتمندی در آن وجود دارند، ما هرگز وارد آن نمی‌شویم تا موقعی
که آن‌ها از آن خارج شوند، اگر از آن خارج شوند ما داخل می‌شویم. (۲۲)

دو نفر از کسانی که خدا به آن‌ها لطف کرده بود و از خدا می‌ترسیدند گفتند: از در دروازه
وارد شوید، وقتی که وارد شدید شما غلبه می‌کنید، اگر به خدا ایمان دارید به او توکل کنید. (۲۳)

گفتند: ای موسی، تا زمانی که آن‌ها در آن هستند ما هرگز وارد آن نمی‌شویم، تو و خداوندت
بروید و با آن‌ها بجنگید، ما همین جا نشسته‌ایم. (۲۴)

موسی گفت: خداوند، من فقط اختیار خودم و برادرم را دارم. بین ما و گروهی که اطاعت
نمی‌کنند جدایی بیانداز. (۲۵)

خدا گفت: این سرزمین برای مدت چهل سال بر آن‌ها حرام شده، باید در زمین سرگردان
باشند (چادرنشینی کنند). بنابراین برای افرادی که اطاعت نمی‌کنند غمگین نباش. (۲۶)

داستان دو پسر آدم را به حق برای آن‌ها بخوان، وقتی که آن‌ها قربانی خود را تقدیم کردند
ولی از یکی از آن‌ها پذیرفته شد و از دیگری پذیرفته نشد. او به دیگری گفت: تو را خواهم
کشت. کسی که قربانیش قبول شده بود گفت: خدا فقط از افراد پرهیزکار می‌پذیرد. (۲۷)

اگر دست به کشتن من دراز کنی من دستم را برای کشتن تو دراز نمی‌کنم، من از خدا که
صاحب اختیار همه مردم جهان است می‌ترسم. (۲۸)

من می‌خواهم تو با گناه من و گناه خودت پیش خدا برگردی و از اهل جهنم شوی. جزای
افراد ظالم جهنم است. (۲۹)

دلش علاقه به کشتن برادرش را برای او مطبوع و آسان ساخت، بنابراین برادرش را کشت
و از زیانکاران شد. (۳۰)

خدا کلاغی را فرستاد که زمین را می‌کند تا به او نشان دهد جسد برادرش را چگونه خاک
کند. او گفت: وای بر من، آیا از این‌که مثل این کلاغ باشم عاجز شده‌ام تا جسد برادرم را
خاک کنم؟ و از کار خود پشیمان شد. (۳۱)

به خاطر این بر بنی اسرائیل واجب کردیم که هر کس کسی را بکشد، بدون این که او کسی را کشته یا مرتکب فسادی در زمین شده باشد، مثل این است که تمام مردم را کشته باشد و کسی که فردی را زنده کند مثل این است که تمام مردم را زنده کرده است. پیغمبران ما دلیل های روشن برای آن ها آوردند، ولی بعد از آن هم عده زیادی از آن ها در روی زمین از حد خود تجاوز می کردند. (۳۲)

مجازات افرادی که با خدا و رسولش می جنگند و در زمین به فساد می کوشند فقط این است که کشته یا به دار زده شوند یا دست و پایشان بر خلاف هم بریده شود یا تبعید گردند. این خواری آن ها در دنیا است و در آخرت عذاب بزرگی دارند. (۳۳)

مگر کسانی که قبل از این که بر آن ها دست یابید توبه کنند. بدانید که خدا آمرزنده مهربان است. (۳۴)

ای افراد باایمان، از نافرمانی و عذاب خدا بترسید و کاری کنید که به او نزدیک شوید و در راه او جهاد کنید تا رستگار شوید. (۳۵)

افرادی که قبول نکردند، اگر تمام آنچه در زمین است داشته باشند و دو برابر آن را داشته باشند که تاوان بدهند تا در روز قیامت از عذاب نجات پیدا کنند، از آن ها پذیرفته نمی شود. آن ها عذاب پردردی دارند. (۳۶)

می خواهند از آتش جهنم خارج شوند ولی نمی توانند از آن خارج شوند و آن ها عذاب دایمی دارند. (۳۷)

دست مرد و زن دزد را در مقابل کاری که کرده اند ببرید. این مجازات عبرت انگیزی از طرف خداست و خدا توانا و حکیم است. (۳۸)

کسی که بعد از ظلمش توبه کرد و کار خود را اصلاح نمود (مال را به صاحبش برگرداند)، خدا توبه او را می پذیرد. چون خدا آمرزنده مهربان است. (۳۹)

آیا نمی دانی که فرمانروایی آسمان ها و زمین متعلق به خدا است؟ هر کس را که بخواهد عذاب می کند و هر کس را که بخواهد می آمرزد. خدا قادر به هر کاری است. (۴۰)

ای پیغمبر، کسانی که در کفر بر هم پیشی می گیرند و زبانی می گویند که ایمان آوردیم ولی قلبشان ایمان ندارد تو را غمگین نکنند. عده ای از یهودیان به حرف های دروغ گوش می کنند. به حرف های کسانی گوش می کنند که پیش تو نیامده اند و معنی سخن را از جای خود تغییر می دهند و می گویند: اگر چنین چیزی به شما گفته شد بگیری و اگر گفته نشد خود را کنار بکشید. آن ها کسانی هستند که خدا انحرافشان را خواسته، پس تو نمی توانی در مقابل خواست

خدا کاری برای آن‌ها بکنی. آن‌ها افرادی هستند که خدا نمی‌خواهد دلشان را پاک کند. آن‌ها در دنیا خواری و در آخرت هم عذاب بزرگی دارند. (۴۱)

به حرف‌های دروغ گوش می‌کنند و مال حرام می‌خورند. اگر پیش تو آمدند بین آن‌ها حکم کن یا از حکم کردن بین آن‌ها خودداری کن. اگر از حکم کردن بین آن‌ها خودداری کنی ذره‌ای به تو ضرر نمی‌زنند. و اگر حکم کردی، به عدالت حکم کن، چون خدا افراد عادل را دوست دارد. (۴۲)

چطور در حالی که تورات پیش آن‌ها هست تو را داور می‌سازند؟ حکم خدا در تورات هست. آن‌ها بعد از آن از حکم تو رو برمی‌گردانند. آن‌ها مؤمن نیستند. (۴۳)

تورات را ما نازل کردیم، در آن هدایت و روشنایی است. پیغمبرانی که تسلیم خدا بودند و خداپرستان و دانشمندان دینی مطابق آن برای یهودی‌ها حکم می‌کردند، به علت این‌که از آن‌ها خواسته شده بود که از کتاب خدا محافظت کنند و مراقب این‌کار بودند. بنابراین از مردم نترسید و از من بترسید و آیات مرا به قیمت کمی نفروشید. کسانی که مطابق آنچه خدا نازل کرده (وحی، کتاب الهی) حکم نکنند کافرند. (۴۴)

در تورات بر آن‌ها واجب کردیم که جان در مقابل جان، چشم در مقابل چشم، بینی در مقابل بینی، گوش در مقابل گوش، دندان در مقابل دندان و زخم‌ها قصاص دارد. ولی هر کس از آن درگذرد کفاره‌ای برای (گناهان) او خواهد بود. کسانی که مطابق آنچه خدا نازل کرده حکم نکنند، ظالم هستند. (۴۵)

دنبال آن‌ها عیسی پسر مریم را فرستادیم که توراتی را که قبل از او بود تصدیق می‌کرد و به او انجیل دادیم که در آن هدایت و روشنایی است و توراتی را که قبل از آن بود تصدیق می‌کند و راهنمایی و پندی برای افراد پرهیزکار است. (۴۶)

عیسویان باید مطابق آنچه خدا در انجیل نازل کرده حکم کنند. کسانی که مطابق آنچه خدا نازل کرده است حکم نکنند از اطاعت خدا خارج شده‌اند. (۴۷)

و قرآن را که تصدیق‌کننده کتاب‌های قبل از خودش و نگهبان آن‌هاست بر تو به حق نازل کردیم. بنابراین بین آن‌ها مطابق آنچه خدا نازل کرده حکم کن، و در مورد حقی که برای تو آمده از دلخواه آنان پیروی مکن. برای هر دسته از شما (یهودی‌ها، عیسوی‌ها و مسلمانان) راه و رسمی قرار دادیم. اگر خدا می‌خواست شما را امت واحدی می‌ساخت ولی می‌خواهد شما را با همان کتابی که به شما داده امتحان کند، بنابراین در کارهای خیر از هم جلو بزنید. بازگشت همه شما پیش خدا است و او شما را درباره چیزهایی که در آن اختلاف داشتید خبردار می‌کند. (۴۸)

بین آنها مطابق آنچه خدا نازل کرده حکم کن و از دلخواه آنان پیروی مکن و مواظب باش که تو را از بعضی از چیزهایی که خدابه تو نازل کرده منحرف نکنند. اگر قبول نکردند بدان که خدا می‌خواهد آنها را به‌خاطر بعضی از گناهانشان مجازات کند. و بدان که عده زیادی از مردم از فرمان خدا اطاعت نمی‌کنند. (۴۹)

آیا آنها دنبال حکم جاهلیت می‌گردند؟ حکم چه کسی برای افرادی که یقین دارند بهتر از حکم خداست؟ (۵۰)

ای افراد باایمان، یهودی‌ها و عیسوی‌ها را پشتیبان خود نگیرید، (چون بعضی از آنها پشتیبان بعضی هستند. کسی از شما که آنها را پشتیبان خود بگیرد جزو آنها است. خدا کسانی را که ظلم می‌کنند هدایت نمی‌کند. (۵۱)

افرادی را که در دلشان مرضی است می‌بینی که به طرف آنها کشیده می‌شوند و می‌گویند: می‌ترسیم مصیبتی به ما برسد. امکان دارد که خدا فتحی یا وضعی پیش آورد که از آنچه در دلشان پنهان می‌کردند پشیمان بشوند. (۵۲)

افراد باایمان می‌گویند: آیا این‌ها همان افرادی هستند که قسم‌های محکمی به خدا می‌خورند که با شما هستند؟ کارهایشان از بین رفت و زیانکارند. (۵۳)

ای افراد باایمان، هر کس از شما که از دینش برگردد (برای خدا اهمیتی ندارد) چون خدا افراد دیگری را می‌آورد که دوستشان دارد و آنها هم او را دوست دارند، نسبت به افراد باایمان فروتن هستند و نسبت به افراد بی‌ایمان قدرتمند، در راه خدا می‌جنگند و از سرزنش سرزنش‌کنندگان نمی‌ترسند. این لطف خدا است به هر کسی که بخواهد می‌دهد. خدا وسعت‌دهنده دانا است. (۵۴)

دوستدار و پشتیبان شما خدا و پیغمبرش و افراد باایمانی هستند که نماز را برپا می‌دارند و زکات می‌دهند و به رکوع می‌روند. (۵۵)

کسانی که خدا و پیغمبرش و افراد باایمان را دوستدار و پشتیبان خود می‌گیرند جزو حزب خدا هستند و حزب خدا پیروز است. (۵۶)

ای افراد باایمان، افرادی از اهل کتاب و افراد بی‌ایمان را که دین شما را به مسخره و بازی گرفتند پشتیبان و دوستدار خود نگیرید. اگر افراد باایمانی هستید از نافرمانی خدا حذر کنید. (۵۷)

وقتی ندای نماز می‌دهید آن را به مسخره و بازی می‌گیرند. این‌کار آنها به‌خاطر اینست که تشخیص نمی‌دهند. (۵۸)

بگو: ای اهل کتاب، آیا غیر از اینست که چون ما به خدا و قرآنی که به ما نازل شده و کتاب‌هایی که قبلاً نازل شده ایمان داریم از ما خرده می‌گیرید؟ در صورتی که بیشتر شما از حکم و نظر خدا اطاعت نمی‌کنید. (۵۹)

بگو: آیا شما را به کیفری بدتر از این، که در پیش خداست، آگاه کنم؟ کسانی که خدا آن‌ها را لعنت کرده و از آن‌ها خشمگین است و عده‌ای از آن‌ها را میمون و خوک و بنده طاغوت ساخته، آن‌ها وضع بدی دارند و از راه راست خیلی منحرف شده‌اند. (۶۰)

وقتی پیش شما می‌آیند می‌گویند: ایمان آورده‌ایم، در صورتی که با کفر پیش شما آمده‌اند و در حال کفر از پیش شما می‌روند. خدا چیزی را که پنهان می‌کنند به خوبی می‌داند. (۶۱)

عده زیادی از آن‌ها را می‌بینی که در گناه و ستمکاری و حرام‌خواری می‌شتابند. چه کار بدی می‌کنند. (۶۲)

چرا خداپرستان و دانشمندان دینی آن‌ها را از گفتار گناه‌آلود و خوردن حرام نهی نمی‌کنند؟
بدکاری می‌کنند. (۶۳)

یهودی‌ها گفتند: دست خدا بسته است. دست خودشان بسته است و به‌خاطر حرفی که زدند از لطف خدا محروم شده‌اند. دست‌های خدا باز است و هر طور که بخواهد انفاق می‌کند. این چیزی که از جانب خداوندت به تو نازل شده، طغیان و کفر عده زیادی از آن‌ها را اضافه می‌کند. بین آن‌ها تا روز قیامت دشمنی و کینه ایجاد کردیم. هر گاه آتش جنگی روشن کردند، خدا آن را خاموش کرد. در زمین برای ایجاد فساد کوشش می‌کنند، در صورتی که **خدا افرادی را که باعث فساد می‌شوند دوست ندارد.** (۶۴)

اگر اهل کتاب ایمان بی‌اورند و پرهیزکار شوند گناهانشان را از بین می‌بریم و آن‌ها را وارد بهشت‌هایی پر نعمت می‌کنیم. (۶۵)

و اگر آن‌ها به تورات و انجیل و هر کتاب دیگری که از خداوندشان به آن‌ها نازل شده عمل کنند، نعمت از بالا و پایین به آن‌ها رو می‌آورد و از آن می‌خورند. عده‌ای از آن‌ها میان‌رو هستند ولی عده زیادی از آن‌ها کاری که می‌کنند بد است. (۶۶)

ای پیغمبر، آنچه از طرف خداوندت به تو نازل شده به مردم بگو. اگر این‌کار را نکنی رسالت او را انجام نداده‌ای. خدا تو را از شر مردم حفظ می‌کند. خدا افراد بی‌ایمان را هدایت نمی‌کند. (۶۷)

بگو: ای اهل کتاب، تا مطابق تورات و انجیل و آنچه از طرف خداوندتان به شما نازل شده عمل نکنید، دین ندارید. البته این مطلبی که از طرف خداوندت به تو نازل شده بر طغیان و کفر عده زیادی از آنها خواهد افزود. به خاطر افراد بی‌ایمان غصه نخور. (۶۸)

مسلمانان، یهودیان، صابئیان و عیسویان، به طور کلی هر کس که به خدا و روز آخرت ایمان بیاورد و درستکار باشد، نه ترسی دارد و نه غصه‌ای. (۶۹)

ما از بنی‌اسرائیل پیمان گرفتیم و پیغمبرانی برای آنها فرستادیم. هرگاه پیغمبری چیزی که دوست نداشتند برای آنها آورد، عده‌ای از آنها را به دروغ‌گویی متهم کردند و عده‌ای را کشتند. (۷۰)

و خیال کردند که امتحانی در کار نیست، بنابراین (نسبت به درک حقایق) کور و کر شدند. بعد خدا توبه آنها را پذیرفت ولی دوباره عده زیادی از آنها کور و کر شدند (حاضر به دیدن و شنیدن حقیقت نشدند). خدا کارهایی را که می‌کنند می‌بیند. (۷۱)

کسانی که گفتند که خدا خود مسیح‌ابن‌مریم است کافر شدند (منکر تعلیم انجیل شدند). در صورتی که مسیح گفت: ای بنی‌اسرائیل، خدا را که سرور من و سرور شماست بندگی کنید. هر کس شریکی برای خدا قائل باشد، خدا بهشت را بر او حرام کرده و جایش جهنم است. کسانی که ظلم می‌کنند یاوری ندارند. (۷۲)

افرادی که گفتند خدا سومین سه خدا است، کافر شدند. در صورتی که معبودی (کسی که انسان در مقابل او احساس و ابراز کوچکی کند و او را برآورنده آرزوهای خود بداند) جز معبود یگانه وجود ندارد. اگر از این حرف‌ها دست برندارند به منکران آنها عذاب پردردی می‌رسد. (۷۳)

آیا توبه نمی‌کنند و از خدا آمرزش نمی‌طلبند؟ خدا آمرزنده مهربان است. (۷۴)

مسیح‌ابن‌مریم فقط پیغمبری بود مثل پیغمبران قبلی که از دنیا رفتند. و مادرش زن راستگویی بود. هر دو غذا می‌خوردند. نگاه کن که نشانه‌ها را چگونه برای آنها بیان می‌کنیم، بعد نگاه کن که این‌ها به کجا برده می‌شوند. (۷۵)

بگو: آیا غیر از خدا کسی را بندگی (اطاعت بدون چون و چرا) می‌کنید که صاحب نفع و ضرری برای شما نیست؟ در صورتی که خدا شنوا و دانا است (نه افرادی که مرده‌اند). (۷۶)

بگو: ای اهل کتاب، در دینتان به ناحق مبالغه و گزافه‌گویی نکنید و از دلخواه دسته‌ای که قبلاً گمراه شدند و عده زیادی را منحرف کردند و از راه راست منحرف شدند پیروی نکنید. (۷۷)

افرادی از بنی‌اسرائیل که کافر شدند به زبان داود و عیسی پسر مریم لعنت شدند. این‌کار به دلیل این بود که آن‌ها از فرمان خدا سرپیچی کردند و متجاوز بودند. (۷۸)

از کارهای زشتی که می‌کردند دست بر نمی‌داشتند، چه کار بدی می‌کردند. (۷۹)

عده زیادی از آن‌ها را می‌بینی که با افراد بی‌ایمان دوستی می‌کنند. مسلماً کارهایی که انجام دادند بد است و باعث خشم خدا به آنان شده و همیشه در عذاب خواهند بود. (۸۰)

اگر به خدا و پیغمبر و قرآنی که به پیغمبر نازل شده ایمان می‌آورند، افراد بی‌ایمان را دوست و پشتیبان خود نمی‌گرفتند. ولی عده زیادی از آن‌ها از اطاعت خدا خارج شده‌اند. (۸۱)

یهودیان و مشرکان را دشمن‌ترین افراد نسبت به مسلمانان می‌یابی. افرادی را که می‌گویند که ما عیسوی هستیم از لحاظ دوستی نسبت به مسلمانان از همه نزدیک‌تر می‌یابی. این وضع به علت این است که عده‌ای از آن‌ها کشیش و راهب هستند و تکبری ندارند. (۸۲)

وقتی قرآنی که به پیغمبر نازل شده را می‌شنوند، می‌بینی که به علت حقی که شناختند چشمشان پر از اشک می‌شود. می‌گویند: خداوندا، ایمان آوردیم ما را جزو شاهدان بنویس. (۸۳)

چرا ما به خدا و حقیقتی که برای ما آمده ایمان نیاوریم؟ امیدواریم که خداوندمان ما را داخل جمع افراد درستکار کند. (۸۴)

بنابراین به سبب حرفی که زدند خدا به آن‌ها بهشت‌هایی که در آن نهرها روان است و همیشه در آن خواهند بود پاداش می‌دهد. بهشت پاداش افراد نیکوکار است. (۸۵)

کسانی که منکر شدند و آیات ما را انکار کردند اهل جهنم هستند. (۸۶)

ای افراد باایمان، چیزهای پاکی را که خدا برای شما حلال کرده حرام نکنید و از حکم خدا تجاوز ننمایید، چون خدا افراد متجاوز را دوست ندارد. (۸۷)

از آنچه حلال و پاک است و خدا روزی شما کرده بخورید و اگر به او ایمان دارید از نافرمانی و عذاب خدا بترسید. (۸۸)

خدا شما را به علت قسم‌های بیهوده مجازات نمی‌کند، ولی شما را به سبب قسم‌هایی که با آن قراردادی بسته‌اید مؤاخذه می‌کند. کفاره این قسم‌ها سیر کردند ده نفر تهیدست از متوسط غذایی که به خانواده خود می‌دهید می‌باشد، یا پوشاندن ده نفر، یا آزاد کردن یک بنده. کسی که امکان آن را نداشت سه روز روزه بگیرد. این کفاره قسم‌های شما است وقتی قسم خوردید. قسم‌های خود را حفظ کنید. خدا آیاتش را این‌طور برای شما بیان می‌کند تا سپاسگزاری کنید. (۸۹)

ای افراد باایمان، شراب و قمار و بت‌ها و تیرهای قرعه پلید و عمل شیطانی است، بنابراین از آن دوری کنید تا رستگار شوید. (۹۰)

شیطان می‌خواهد به وسیله شراب و قمار بین شما دشمنی و نفرت ایجاد کند و شما را از یاد خدا و نماز باز دارد. آیا شما از آن دست می‌کشید؟ (۹۱)

از خدا و پیغمبر اطاعت کنید و مواظب باشید. اگر قبول نکردید بدانید که وظیفه پیغمبر فقط رساندن روشن پیام خدا است. (۹۲)

اشکالی بر افراد باایمان درستکار در مورد آنچه قبلاً خورده‌اند نیست در صورتی که تقوی و ایمان داشته و کار درست بکنند، باز تقوی و ایمان داشته باشند و از نافرمانی خدا بترسند و نیکی کنند. خدا نیکوکاران را دوست دارد. (۹۳)

ای افراد باایمان، خدا شما را به وسیله شکاری که دست و نیزه‌های شما به آن می‌رسد امتحان می‌کند، تا خدا بداند چه کسی قلباً از او می‌ترسد. کسی که بعد از این تجاوز کند عذاب دردناکی دارد. (۹۴)

ای افراد باایمان، وقتی در حال احرام (حج) هستید شکار را نکشید. کسی که عمداً آن را بکشد، جزای آن چهارپایی مثل آنچه کشته می‌باشد که دو نفر از افراد عادل خودتان درباره آن حکم کنند، قربانی‌ای که به کعبه برسد، یا کفاره‌ای که سیر کردن افراد تهیدست باشد، یا معادل آن روزه بگیرد تا کیفر کار خود را بچشد. خدا کارهایی را که در گذشته انجام دادید عفو کرده. کسی که دوباره این کارها را بکند خدا از او انتقام می‌گیرد. خدا قدرتمند و انتقام‌گیر است. (۹۵)

صید دریایی و خوردن آن برای شما حلال شده تا شما و مسافران از آن استفاده کنید. ولی تا وقتی که در حال انجام مراسم حج هستید، شکار حیوانات زمینی بر شما حرام شده. از نافرمانی خدایی که پیش او جمع‌آوری می‌شوید بترسید. (۹۶)

خدا کعبه را برای انتظام امور مردم، بیت‌الحرام قرار داده، همین‌طور ماه حرام و قربانی و قربانی قلاده‌دار را. این‌کار برای این است که بدانید که خدا آنچه در آسمان‌ها و زمین است می‌داند و بدانید که خدا هر چیز را به خوبی می‌داند. (۹۷)

بدانید که مجازات خدا بسیار شدید است و خدا آمرزنده و مهربان است. (۹۸)

وظیفه پیغمبر فقط ابلاغ حکم و نظر خدا است و خدا آنچه را آشکار می‌کند و آنچه را مخفی می‌کند می‌داند. (۹۹)

بگو: ناپاک با پاک مساوی نیست، اگر چه زیادی ناپاک‌ها باعث تعجب تو شود. بنابراین ای خردمندان، از نافرمانی خدا بترسید تا رستگار شوید. (۱۰۰)

ای افراد باایمان، از چیزهایی که اگر برای شما روشن شود شما را ناراحت می‌کند سؤال نکنید. اگر موقع نزول قرآن درباره آن‌ها سؤال کنید برای شما روشن می‌شود. خدا از آن‌ها گذشته. خدا آمرزنده بردبار است. (۱۰۱)

قبل از شما عده‌ای درباره این چیزها سؤال کردند و بعد منکر آن شدند. (۱۰۲)

خدا «بحیره» و «سائبه» و «وصیله» و «حام» قرار نداده. ولی افراد بی‌ایمان حرف‌های دروغی را سر هم می‌کنند و به خدا نسبت می‌دهند. بیشتر آن‌ها عقل خود را به کار نمی‌برند. (۱۰۳)

وقتی به آن‌ها گفته شود که به سوی آنچه خدا نازل کرده و پیش پیغمبر بیایید، می‌گویند: همان چیزهایی که پدرانمان را بر آن یافتیم برای ما کافی است، اگر چه پدرانشان چیزی نمی‌دانستند و راه صحیح را نشناخته بودند. (۱۰۴)

ای افراد باایمان، وظیفه شما است که خودتان حقیقت را بشناسید. در صورتی که راه صحیح را شناخته باشید، کسانی که گمراه شده‌اند ضرری به شما نمی‌زنند. بازگشت همه شما پیش خدا است و خدا شما را از کارهایی که می‌کردید باخبر می‌کند. (۱۰۵)

ای افراد باایمان، وقتی مرگ یکی از شما فرا رسید موقع وصیت دو نفر شاهد عادل از خودتان یا از دیگران بگیرید. اگر موقع مسافرت دچار مصیبت مرگ شدید، در صورتی که شك دارید، آن دو نفر را بعد از خواندن نماز نگاه دارید تا به خدا قسم بخورند: شهادت را به هیچ قیمتی نمی‌فروشیم اگر چه از خویشانمان باشند و شهادت خدا را مخفی نمی‌کنیم، چون ما در آن صورت از گناهکاران خواهیم بود. (۱۰۶)

اگر معلوم شد که آن دو مرتکب گناهی شده‌اند، دو نفر دیگر که شایسته‌تر هستند و به آن‌ها در شهادت ظلم شده است و به مرده نزدیک‌ترند جای آن‌ها قرار بگیرند و به خدا قسم بخورند: شهادت ما از شهادت آن‌ها درست‌تر است و ما از حق تجاوز نکرده‌ایم، چون در آن صورت ستمکاریم. (۱۰۷)

این‌کار برای این‌که شهادت مطابق حق باشد بهتر است و همین‌طور برای این‌که بترسند که قسم آن‌ها بعد از قسم دو نفر بعدی رد شود. از نافرمانی و عذاب خدا بترسید و از فرمان او اطاعت کنید. **خدا کسانی را که از او اطاعت نمی‌کنند هدایت نمی‌کند.** (۱۰۸)

روزی که خدا پیغمبران را جمع می‌کند، می‌گوید: دعوت شما را چگونه اجابت کردند؟ می‌گویند: نمی‌دانیم، تو غیب‌ها را می‌دانی. (۱۰۹)

هنگامی را یادآوری کن که خدا گفت: ای عیسی پسر مریم، نعمتی را که به تو و مادرت دادم یاد کن، وقتی که تو را با روح القدس (روح پاک) تایید کردم، در گهواره و بزرگسالی با مردم صحبت می‌کردی، و وقتی که به تو کتاب و حکمت و تورات و انجیل را یاد دادم، و وقتی که از گِل به شکل پرنده درست می‌کردی و در آن می‌دمیدی و به فرمان من پرنده‌ای می‌شد، و کور مادرزاد و پیس را به فرمان من شفا می‌دادی، و مرده را به فرمان من زنده می‌کردی، و وقتی که تو را از شر بنی‌اسرائیل حفظ کردم. وقتی که معجزات روشن برای آن‌ها آوردی، افراد بی‌ایمان آن‌ها گفتند: این سحر واضحی است. (۱۱۰)

و وقتی که به حواریون وحی کردم که به من و پیغمبرم ایمان بیاورید، گفتند: ایمان آوردیم و شاهد باش که ما مسلمان (تسلیم حکم و نظر خدا) هستیم. (۱۱۱)

موقعی که حواریون گفتند: ای عیسی پسر مریم، آیا خداوندت می‌تواند سفره غذایی از آسمان برای ما نازل کند؟ عیسی گفت: اگر ایمان دارید از عذاب خدا بترسید. (۱۱۲)

گفتند: می‌خواهیم از آن بخوریم و دلمان اطمینان پیدا کند و بدانیم که به ما راست گفته‌ای و شاهد بر آن باشیم. (۱۱۳)

عیسی پسر مریم گفت: خداوندا، سفره غذایی از آسمان برای ما نازل کن تا برای اول و آخر ما عید و نشانه‌ای از تو باشد و به ما روزی بده و تو بهترین روزی دهنده هستی. (۱۱۴)

خدا گفت: من آن را برای شما نازل می‌کنم و اگر بعد از آن کسی از شما کافر شود او را عذابی می‌کنم که احدی از افراد بشر را چنان مجازاتی نکرده باشم. (۱۱۵)

و هنگامی که خدا گفت: ای عیسی پسر مریم، آیا تو به مردم گفتی من و مادرم را غیر از خدا دو معبود بگیرد؟ عیسی گفت: تو پاکی، سزاوار نیست که آنچه حق من نیست بگویم.

اگر گفته بودم، تو آن را می دانستی. تو آنچه در دل من است می دانی و من آنچه در دل تو است نمی دانم. (خداوند)، تو همه غیبها را می دانی. (۱۱۶)

من فقط چیزی را که تو به من دستور دادی به آنها گفتم. گفتم که خدا را که سرور من و سرور شماست بندگی کنید و تا وقتی در بین آنها بودم مواظب آنها بودم، و وقتی جان مرا گرفتی تو مراقب کار آنها بودی. تو شاهد هر چیزی هستی. (۱۱۷)

اگر آنها را عذاب کنی بندگان تو هستند و اگر گناه آنها را ببامرزی تو توانا و حکیمی. (۱۱۸)

خدا گفت: امروز روزی است که راستگویی راستگویان برای آنها فایده دارد. آنها بهشت‌هایی دارند که از زیر آن نهرها روان است و همیشه در آن خواهند بود. خدا از آنها راضی است و آنها از خدا راضی هستند. این پیروزی بزرگی است. (۱۱۹)

فرمانروایی آسمانها و زمین و هر چه در آنها است، مال خدا است و او قادر به هر کاری است. (۱۲۰)